



MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 962

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 3 octombrie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ACTE ALE SENATULUI	
124.	— Hotărâre privind validarea unui mandat de senator	1
	DECRETE	
1.169.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui consilier prezidențial	2
1.170.	— Decret pentru numirea unui membru al Guvernului....	2
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 343 din 26 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, ale art. 1 alin. (1) lit. a) și ale art. 2 lit. a), b) și h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2003 privind protecția maternității la locurile de muncă.....	3–7	

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRĂRE

privind validarea unui mandat de senator

În temeiul prevederilor art. 70 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 94 alin. (13) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 2 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 12 și 15 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat, cu modificările ulterioare,

având în vedere Raportul Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări privind validarea mandatului de senator al doamnei Patricia-Simina-Arina Moș,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se validează mandatul de senator al doamnei Patricia-Simina-Arina Moș, declarată supleant la alegerile din 6 decembrie 2020 în Circumscripția electorală nr. 5 Bihor, pe lista Partidului Național Liberal, pe locul devenit vacant ca urmare a demisiei domnului Gheorghe Carp.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 3 octombrie 2022, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 3 octombrie 2022.
Nr. 124.

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
pentru eliberarea din funcție a unui consilier prezidențial

În temeiul dispozițiilor art. 94 lit. c) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1) din Legea nr. 47/1994 privind serviciile din subordinea Președintelui României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Ligia Deca se eliberează din funcția de consilier prezidențial.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 3 octombrie 2022.
Nr. 1.169.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
pentru numirea unui membru al Guvernului

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (2), ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 47 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea prim-ministrului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se numește în funcția de membru al Guvernului doamna Ligia Deca, ministrul educației.

Art. 2. — La data publicării prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I, încetează efectele Decretului nr. 1.152/2022 pentru desemnarea unui membru al Guvernului ca ministru interimar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 30 septembrie 2022.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 3 octombrie 2022.
Nr. 1.170.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 343**

din 26 mai 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (1)**din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, ale art. 1 alin. (1) lit. a) și ale art. 2 lit. a), b) și h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2003 privind protecția maternității la locurile de muncă**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, ale art. 1 alin. (1) lit. a) și ale art. 2 lit. a), b) și h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2003 privind protecția maternității la locurile de muncă. Excepția a fost ridicată de Mihaela Tudor în Dosarul nr. 8.493/3/2021 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.969D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate. Consideră că textele de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care exclud de la beneficiul indemnizației de risc asiguratele care nu au calitatea de salariate. Apreciază că nu există o justificare obiectivă și rezonabilă care să susțină această excludere. Consideră că prin plata contribuției la asigurările sociale de sănătate s-a creat o speranță legitimă privind obținerea indemnizației de risc maternal. În sprijinul concluziilor sale invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 460 din 22 iunie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 17 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 8.493/3/2021, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, ale art. 1 alin. (1) lit. a) și ale art. 2 lit. a), b) și h) din Ordonanța de urgență a**

Guvernului nr. 96/2003 privind protecția maternității la locurile de muncă. Excepția a fost ridicată de Mihaela Tudor într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de obligare a Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești la plata indemnizației pentru concediu de risc maternal, prevăzută de art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 4 alin. (2), ale art. 16 alin. (1), ale art. 44 alin. (1), ale art. 47, ale art. 53 și ale art. 115 alin. (6). Astfel, arată că modalitatea de reglementare a textelor de lege criticate prin care se acordă dreptul la concediul de risc maternal doar persoanelor care au calitatea de salariat, excluzând și alte gravide care desfășoară același tip de activități, însă lucrează sub forma unor convenții civile, este neconstituțională. Amintește că, potrivit art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, se pot asigura în sistemul de asigurări sociale de sănătate, pentru a beneficia de concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate pe bază de contract de asigurare pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate, iar potrivit art. 2 alin. (1) lit. e) din aceeași ordonanță, concediile medicale și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate la care au dreptul asigurații sunt concedii medicale și indemnizații de risc maternal.

6. Potrivit art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, dreptul la concediul de risc maternal se acordă în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2003 privind protecția maternității la locurile de muncă. Dispozițiile art. 1 alin. (1) lit. a) și ale art. 2 alin. (1) lit. a), b) și h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2003 prevăd posibilitatea acordării acestui tip de concediu exclusiv gravidelor, mamei, lăuzelor sau femeilor care alăptează și care obțin venituri doar în baza unui raport de muncă sau de serviciu cu un angajator. Astfel, sunt excluse celelalte femei gravide, mame, lăuze sau care alăptează, ce desfășoară același tip de activitate, dar în baza unei convenții civile, și nu a unui raport de muncă. În acest mod, printr-o formulare lacunară, legiuitorul, fără a justifica un criteriu obiectiv și rațional, exclude de la acordarea dreptului la concediul de risc maternal oricare alte femei gravide, mame, lăuze sau care alăptează, având drept unic criteriu natura contractului încheiat, și nu modul în care acestea își desfășoară activitatea, adică riscurile aferente locului de muncă. Cu toate că activitatea desfășurată de o gravidă, mamă, lăuză sau femeie care alăptează și care lucrează în temeiul unei convenții civile ca persoană fizică autorizată poate fi identică sau asemănătoare din punctul de vedere al locului, felului, duratei, remunerației,

inclusiv al riscurilor aferente acestei activități, cu cea desfășurată de o gravidă, mamă, lăuză sau femeie care alăptează, dar în temeiul unui raport de muncă, acestea sunt totuși excluse de la protecția socială oferită salariaților prevăzută de art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 și de art. 1 alin. (1), art. 2 lit. a), b) și h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2003.

7. Prin urmare, autoarea excepției susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care creează o discriminare a persoanelor care realizează venituri din activități independente față de persoanele care realizează venituri din salarii, în sensul în care femeile însărcinate salariate pot beneficia de concediu de risc maternal și de indemnizația aferentă acestuia, în timp ce femeile însărcinate care realizează venituri din alte surse nu pot beneficia de acest tip de concediu.

8. De asemenea, consideră că se aduce atingere art. 34 și 47 din Constituție, deoarece este restrâns exercițiul dreptului de a beneficia de concediu de risc maternal ca formă a protecției sociale la care au dreptul toate categoriile sociale și profesionale.

9. Totodată, autoarea excepției arată că este încălcat și dreptul de proprietate ocrotit de art. 44 alin. (1) din Constituție, întrucât dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 i-au conferit un drept de creanță împotriva statului, dând naștere la speranța legitimă că indemnizația îi va fi plătită în temeiul dispozițiilor art. 1 alin. (2) coroborate cu ale art. 2 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005.

10. Autoarea excepției consideră că ansamblul tuturor dispozițiilor cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 referitoare la situația persoanelor fizice autorizate care se asigură în baza unui contract de asigurări sociale de sănătate nu au caracter clar și previzibil, întrucât din conținutul acestora nu rezultă în mod clar excluderea acestor persoane de la plata indemnizației pentru concediul de risc maternal. Astfel, pe de o parte, dispozițiile art. 1 alin. (2) coroborat cu art. 2 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 au în vedere intenția legiuitorului de a proteja și persoanele care realizează venituri din activități independente ori profesii liberale sau care realizează alte tipuri de venituri prin alte tipuri de contracte decât cele de muncă, astfel încât în cazul în care acestea nu își mai pot desfășura activitatea producătoare de venituri, din diverse motive, să fie protejate în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate. Pe de altă parte, dispozițiile art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 coroborate cu ale art. 1 alin. (1) și art. 2 lit. a), b) și h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2003 prevăd că dreptul la concediul de risc maternal se acordă exclusiv persoanelor care se află într-un raport de muncă sau de serviciu cu un angajator.

11. Autoarea excepției învederează că art. 10 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 reglementează modalitatea de stabilire a bazei de calcul pentru persoanele prevăzute la art. 1 alin. (2) — respectiv persoanele fizice autorizate — din același act normativ, în cazul în care stagiul de cotizare al acestora este mai mic de 6 luni în situația prevăzută la art. 31. Această prevedere a fost introdusă în mod expres la data de 19 decembrie 2017 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2017. Cu toate acestea, legiuitorul nu a adaptat prevederile art. 31 alin. (1) pentru a fi în concordanță cu celelalte prevederi care vizează toate categoriile de persoane asigurate, lăsând astfel în vigoare aceste dispoziții care creează situații discriminatorii.

12. Autoarea excepției, fiind avocată, arată că, potrivit art. 15 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, exercitarea profesiei de avocat este incompatibilă cu activitatea salariată în cadrul altor profesii decât cea de avocat.

13. Mai arată că dispozițiile art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, ale art. 1 alin. (1) și ale art. 2 lit. a), b) și h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2003, prin care se prevede acordarea concediului de risc maternal doar în favoarea gravidelor, mamelor, lăuzelor sau femeilor care alăptează și care se află într-un raport de muncă sau de serviciu cu un angajator, reprezintă o încălcare și a art. 53, și a art. 115 alin. (6) din Constituție, întrucât se aduce o restrângere a unor drepturi și libertăți fundamentale prin intermediul unei ordonanțe de urgență.

14. În susținerea criticilor formulate, autoarea excepției invocă Decizia nr. 681 din 13 noiembrie 2014, Decizia nr. 460 din 22 iunie 2017 și Decizia nr. 244 din 20 aprilie 2021.

15. Autoarea excepției face trimitere și la dispozițiile art. 8 din Directiva 2010/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă și de abrogare a Directivei 86/613/CEE a Consiliului. Totodată, amintește că, potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, persoanele care desfășoară o activitate salariată și cele care desfășoară o activitate independentă se află într-o situație de vulnerabilitate comparabilă atunci când sunt obligate să își înceteze activitatea. Or, femeile care rămân însărcinate se află într-o situație de vulnerabilitate comparabilă, indiferent dacă desfășoară o activitate salariată sau independentă. În această privință, legiuitorul Uniunii a recunoscut în mod expres, în considerentul/expunerea de motive nr. (18) din Directiva 2010/41/UE, starea de vulnerabilitate economică și fizică în timpul sarcinii a lucrătoarelor independente (Hotărârea din 19 septembrie 2019, Dakneciute, C-544/18, paragrafele 35—37; Hotărârea din 20 decembrie 2017, Gusa, C-442/16, paragraful 43). Astfel, art. 8 alin. (1) din această directivă impune statelor membre să ia măsurile necesare pentru ca femeile care desfășoară o activitate independentă să poată avea dreptul la orice servicii sociale naționale existente care să le permită să își întrerupă activitatea profesională din motive de sarcină sau de lăuzie, în condiții similare cu cele prevăzute pentru lucrătoarele salariate.

16. Autoarea excepției arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2003 este o transpunere a Directivei 92/85/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează [a zecea directivă specială în sensul art. 16 alin. (1) din Directiva 89/391/CEE], care vizează lucrătoarele gravide, respectiv cele aflate în raporturi de angajare. România nu a transpus însă în mod corespunzător și prevederile Directivei 2010/41/UE, care are un caracter ulterior actelor normative anterior menționate și care reglementează protecția socială ce trebuie acordată gravidelor care desfășoară activități independente, legiuitorul unional considerând că și gravidele care desfășoară activități independente sunt vulnerabile și trebuie protejate, aflându-se într-o situație similară cu gravidele salariate. Din nefericire, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2003 este singura lege-cadru care reglementează protecția maternității la locul de muncă, or, de această protecție socială trebuie să beneficieze toate femeile gravide, mame, lăuze sau care alăptează și care își desfășoară activitatea profesională, indiferent de tipul de

contract sau formă juridică sub care își desfășoară acea activitate, întrucât riscul maternal se raportează doar la condițiile efective de muncă, și nu la tipul de contract încheiat.

17. În sfârșit, autoarea excepției arată că mai multe case de asigurări de sănătate din țară acordă indemnizația pentru concediu de risc maternal persoanelor care desfășoară activități independente.

18. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este întemeiată, dispozițiile legale invocate fiind contrare art. 4 alin. (2), art. 16, art. 34, art. 44 alin. (1), art. 47, art. 53 și art. 115 alin. (6) din Constituție. Astfel, autoritățile statului dispun de o marjă largă de apreciere pentru reglementarea politicilor lor sociale, dată fiind cunoașterea directă a propriei societăți și a nevoilor sale, astfel încât autoritățile naționale sunt în principiu bine plasate pentru a alege mijloacele cele mai adecvate în atingerea scopului stabilirii unui echilibru între cheltuielile publice, iar Curtea Europeană a Drepturilor Omului trebuie să respecte alegerea lor, cu excepția cazului în care aceste mijloace încalcă principiul nediscriminării între persoane aflate în situații similare, cum este cazul autoarei excepției, care a desfășurat activitate la locul său de muncă specific funcției și activității prestate.

19. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

20. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

21. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

22. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1074 din 29 noiembrie 2005, ale art. 1 alin. (1) lit. a) și ale art. 2 lit. a), b) și h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2003 privind protecția maternității la locurile de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 750 din 27 octombrie 2003. Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005: „(1) Dreptul la concediul de risc maternal se acordă în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2003 privind protecția maternității la locurile de muncă, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 25/2004.”;

— Art. 1 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2003: „(1) Prezenta ordonanță de urgență reglementează măsuri de protecție socială pentru:

a) salariate gravide și mame, lăuze sau care alăptează, de cetățenie română ori a unui stat membru al Uniunii Europene și

din Spațiul Economic European, care au raporturi de muncă sau raporturi de serviciu cu un angajator;”;

— Art. 2 lit. a), b) și h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2003: „În sensul prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos sunt definite după cum urmează:

a) protecția maternității este protecția sănătății și/sau securității salariatelor gravide și/sau mame la locurile lor de muncă;

b) locul de muncă este zona delimitată în spațiu, în funcție de specificul muncii, înzestrată cu mijloacele și cu materialele necesare muncii, în vederea realizării unei operații, lucrări sau pentru îndeplinirea unei activități de către unul ori mai mulți executanți, cu pregătirea și îndemânarea lor, în condiții corespunzătoare tehnice, organizatorice și de securitate și sănătate în muncă, din care se obține un venit în baza unui raport de muncă ori de serviciu cu un angajator; (...)

h) concediul de risc maternal este concediul de care beneficiază salariatele prevăzute la lit. c)—e) pentru protecția sănătății și securității lor și/sau a fătului ori a copilului lor.”

23. Autoarea excepției susține că aceste texte de lege sunt contrare următoarelor prevederi din Constituție: art. 4 alin. (2) referitor la egalitatea între cetățeni, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată, art. 47 referitor la nivelul de trai, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți și art. 115 alin. (6) referitor la domeniile ce nu pot fi reglementate prin ordonanță de urgență.

24. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, calitatea de asigurați o au persoanele menționate expres în cuprinsul alin. (1), respectiv cele care „A. realizează venituri din desfășurarea unei activități în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detașare sau a unui statut special prevăzut de lege, precum și alte venituri asimilate salariilor, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte; B. realizează în România veniturile prevăzute la lit. A, de la angajatori din state care nu intră sub incidența legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte; C. beneficiază de indemnizație de șomaj, potrivit legii”. De asemenea, dispozițiile alin. (2) din același articol de lege prevăd că: „Se pot asigura în sistemul de asigurări sociale de sănătate, pentru a beneficia de concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, persoanele fizice, altele decât cele prevăzute la alin. (1), pe bază de contract de asigurare pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate.”

25. În ceea ce privește condițiile în care persoanele prevăzute la art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 pot beneficia de concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, art. 3 alin. (3) dispune că: „Dreptul la concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, la care au dreptul persoanele prevăzute la art. 1 alin. (2), este condiționat de plata unei contribuții pentru asigurarea pentru concedii și indemnizații în cota de 1%, aplicată asupra venitului lunar ales înscris în contractul de asigurare, care se face venit la bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate.” În continuare, art. 3¹ precizează că: „(1) Pentru a beneficia de concedii și indemnizații de asigurări

sociale de sănătate, persoanele prevăzute la art. 1 trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții: a) să îndeplinească stagiul minim de asigurare necesar deschiderii drepturilor prevăzute la art. 2; b) să prezinte adevărata eliberată de plătorul de indemnizații din care să reiasă numărul de zile de concediu de incapacitate temporară de muncă avute în ultimele 12/24 luni, după caz.”

26. Referitor la condițiile speciale cerute pentru acordarea concediului și a indemnizației de risc maternal, art. 31 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 prevede că aceste drepturi se acordă fără condiție de stagiul de cotizare. În plus, dispozițiile art. 31 alin. (1) din aceeași ordonanță, precum și, în forma ulterioară sesizării Curții Constituționale, dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. e) din același act normativ prevăd că aceste drepturi se acordă „în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2003”.

27. Cât privește situația autoarei excepției, Curtea reține că aceasta este o persoană care, în temeiul art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, a încheiat un contract de asigurare în sistemul de asigurări sociale de sănătate aplicabil începând cu data de 1 septembrie 2020. Ulterior, în baza certificatelor medicale emise intermitent în perioada 2 noiembrie 2020—28 februarie 2021, a solicitat acordarea indemnizației de risc maternal.

28. La data încheierii contractului de asigurare și a intervenirii riscului pentru care autoarea excepției a solicitat acordarea indemnizației de risc maternal, dispozițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 consacrau dreptul asiguraților de a beneficia de concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate, între care și concediul și indemnizația de risc maternal. Art. 31 alin. (1) din același act normativ dispunea că: „(1) Dreptul la concediul de risc maternal se acordă în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2003 privind protecția maternității la locurile de muncă, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 25/2004.” În schimb, anexa nr. 2 la Normele de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 15/2018/1.311/2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 12 ianuarie 2018, care stabilea modelul de contract de asigurare, nu conținea nicio dispoziție care să excludă dreptul persoanelor asigurate în temeiul art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 la concediul și indemnizația de risc maternal. Astfel, la obiectul contractului se menționa că acesta îl reprezintă „asigurarea în sistemul de asigurări sociale de sănătate, pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate, reglementată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare”, iar între obligațiile casei de asigurări de sănătate era menționată „4.2. plata indemnizației de asigurări sociale de sănătate în condițiile și conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare;”.

29. Ulterior sesizării Curții Constituționale, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2021 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului

nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, pentru modificarea art. 299 alin. (4) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, precum și pentru stabilirea unor măsuri cu privire la acordarea concediilor medicale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 645 din 30 iunie 2021. În urma acestor modificări, în conținutul art. 2 alin. (1) lit. e) din ordonanța de urgență a Guvernului, care prevedea inițial că „Concediile medicale și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, la care au dreptul asigurații, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, sunt: (...) concedii medicale și indemnizații de risc maternal”, s-a adăugat precizarea că asigurații pot beneficia de aceste drepturi „în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2003 privind protecția maternității la locurile de muncă, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 25/2004, cu modificările și completările ulterioare”.

30. De asemenea, anexa nr. 2 la Normele de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 15/2018/1.311/2017, a fost modificată prin Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.398/729/2021 pentru modificarea și completarea Normelor de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 15/2018/1.311/2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 745 din 30 iulie 2021. În urma acestor modificări, persoanele care încheie un contract de asigurare pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate nu se mai pot asigura decât pentru acele drepturi prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a)—d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, fiind exclusă posibilitatea încheierii contractului de asigurare și în ceea ce privește concediul medical și indemnizația de risc maternal prevăzută de art. 2 alin. (1) lit. e) din aceeași ordonanță.

31. Prevederile tranzitorii ale art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2021 dispun: „(1) Contractele de asigurare pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate încheiate cu casele de asigurări de sănătate de către persoanele prevăzute la art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, potrivit prevederilor în vigoare la data prezentei ordonanțe de urgență, își produc efectele până la data de 31 august 2021.

(2) Persoanele prevăzute la art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, se pot asigura în sistemul de asigurări sociale de sănătate, pentru a beneficia de concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate, pe bază de contract de asigurare pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate, în condițiile stabilite la art. I pct. 3 și 5 din prezenta ordonanță de urgență.

(3) Venitul lunar înscris în contractele prevăzute la alin. (1), contribuția lunară calculată și achitată asupra acestui venit, pentru perioada de până la 31 august 2021, nu se modifică. Drepturile reprezentând indemnizații de asigurări sociale de

sănătate aferente certificatelor de concediu medical eliberate până la data de 31 august 2021 se acordă până la încetarea situației care a determinat necesitatea eliberării respectivelor certificate medicale.”

32. Din analiza acestor dispoziții de lege Curtea apreciază că, odată cu intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2021 și a Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.398/729/2021, legiuitorul a schimbat soluția sa legislativă referitoare la condițiile de acordare a concediului și indemnizației de risc maternal, excluzând de la beneficiul acestor drepturi persoanele asigurate în mod benevol în sistemul asigurărilor sociale de sănătate, potrivit art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005. Așa cum reiese însă din conținutul art. III alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2021, „*Drepturile reprezentând indemnizații de asigurări sociale de sănătate aferente certificatelor de concediu medical eliberate până la data de 31 august 2021 se acordă până la încetarea situației care a determinat necesitatea eliberării respectivelor certificate medicale.*” Aceste norme tranzitorii relevă că legiuitorul a ținut cont de faptul că persoanele care au încheiat contractul de asigurare anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2021 aveau o speranță legitimă de a obține dreptul la concediu și indemnizația

de risc maternal, astfel că, în situația în care riscul s-a invitat înainte de schimbarea concepției legislative, s-a menținut dreptul acestora de a beneficia de aceste drepturi până la încetarea situației care a determinat necesitatea eliberării respectivelor certificate medicale.

33. Curtea observă că noua soluție legislativă nu este aplicabilă și autoarei excepției de neconstituționalitate, situația juridică a acesteia supunându-se concepției legislative anterioare intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 și a Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.398/729/2021, care — prin generalitatea formulării art. 2 lit. e) și a clauzelor modelului contractului de asigurare — conducea către concluzia că persoanele asigurate în temeiul art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 vor putea beneficia de drepturile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. e) și art. 31 din acest act normativ.

34. Așa fiind, Curtea apreciază că, în realitate, criticile formulate de autoarea excepției în raport cu reglementarea aplicabilă situației sale nu derivă din conținutul acestei reglementări, ci constituie probleme ce țin de modul de interpretare și aplicare a legii de către autorități, ce revin controlului instanțelor de judecată și excedează competenței instanței de contencios constituțional.

35. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, ale art. 1 alin. (1) lit. a) și ale art. 2 lit. a), b) și h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2003 privind protecția maternității la locurile de muncă, excepție ridicată de Mihaela Tudor în Dosarul nr. 8.493/3/2021 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă, coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.380	380	138
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
 Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
 Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

